

Sayın Hüdaverdi Talay
Kartaltepe Terakki Cad.
Barbaros Sokak 104/2

Birisine bir balık versen,
doyar bir defa
Balık tutmasını öğret,
doysun ömür boyunca.

BAKIRCI-ŞEHİR
tekstil

Sahibi : Rıza GÜVEN
Sorumlu Müdür:
Abdullah SERT
Adres : Babiâli C. 19/8
Telf. : 26 85 90

1
HAZİRAN
1970
YIL : 2
SAYI : 36

tekstil işçileri sendikası yayın organı

FAŞİST KANUNLAR KALKMALIDIR Anayasa Uygulanmalıdır

Tekstil Emekçileri

Bu Bozuk Düzenin Son Bulması, İnsanın İnsanca Yaşamaları İçin Birleşiniz Ve Mücadele Ediniz

Gece kondusu yıkılıp mahkûm edilmiş vatandaşımız

.....
Devlet, yoksul veya dar gelirlili ailelerin
sağlık şartlarına uygun konut ihtiyaçlarını
tergülayıcı tedbirleri alır.
ANAYASA MADDE 49

Emekçi, yoksul vatandaşlar sığınacak bir kondunun inşasında

Toplumumuzun nasıl bozuk bir düzen içinde yaşadığını anlatmak ve anlatmak için uzun uzun okumaya, yazmaya ve konuşmaya gerek yok. Günlük yaşantımızda önümüze çıkıveren olaylar bu temelden bozuk düzenin bütününe açıklayan çizgileri önümüze sermektedir.

İnsana birazcık saygısı olan toplum yaşantısına katlanabileceği düşünülemez. Ne varki toplumumuzun bir özelliği de bunca dramlara sağlam bir kale gibi göğüs germesidir. Daha dün bakanlık yapan, hâkim

ECA'DA İŞGAL

Geçtiğimiz hafta, Kartal Maltepe'de ECA Pres Döküm Sanayii Fabrikasının 500 emekçisi işyerini işgal etmişler-

GÖRÜŞ
Rıza Güven

KARANFİLLİ GENEL KURULDAN SONRA

Geçtiğimiz ay Türkiye çok önemli olaylara tanık oldu.

İki yıl önce Ankara'da akte-dilen Türk-İş kongresinde ka-bul edilen (23) ilke hiç tazeli-ğini kaybetmeden yeni döneme aktarıldı. Doğunun kalkınması teraneleri altında Erzurum'da yapılmasına karar verilen kongre için hazırlanan raporun çok ilginç lafları, günlerce gazetelere ve radyolarımıza ko-nu oldu.

Raporda 274-275 sayılı yasa ların değiştirilmesini öngören Kaya Özdemiroğlu ve arkadaş-ları tarafından geçen dönemde yasama organlarına verdirilen tasarıların bu kez C.H.P. li milletvekillerince ele alındığı ku yasaların kongreden önce çıkarılacağı yazılıydı.

Bu tasarılarla sağlanmak is-tenen sendika ağalığını sonsuz luğa götürmekti. Tasarıda de-laylı yollarla anayasa, ile de-mokratik ilkelere aykırı ve hür sendikacılığı ortadan kaldırır-

(Devamı 4. ncü Sayfada)

dir. İşverenin ücret ve sosyal yardımları kismasını protesto eden emekçiler «İşçiyiz haklı-yız. İşçiyiz güçlüyüz. Patron zulmüne hayır. İşçiler birleşin Hak verilmez alınır.» pankart larını fabrikaya asmışlardır. İşçilerin bu haklı direnişleri-ni civar fabrika işçileri de des-teklemektedirler.

ECA işçilerinin giriştikleri
(Devamı 4. ncü Sayfada)

JAWA'DA GREV

Türkiye'nin montaj fabrika larından biri olan ve patronla rına bol para kazandıran Ja-wa Motor fabrikasında işçiler greve başlamışlardır. İşverenin işçi haklarını vermemesi üzere direnişe geçen Jawa Motor fab rikasında işçiler greve başla-

(Devamı 2. nci Sayfada)

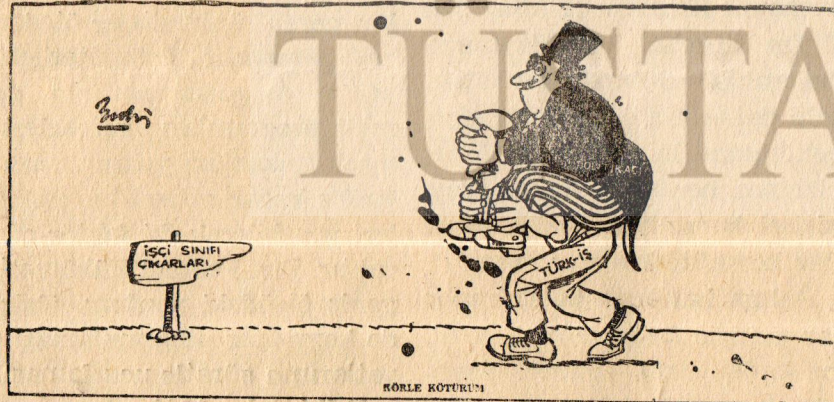
sınıfın adamı ve fakat aydın namusu içinde bulunan bir ki-şi basın toplantısı yapıp Hükü metin başında bulunan insa-nın ipliğini pazara çıkarmış, belli kişiler için yayınladığı mektup konuşma konusu ol-muş, ne varki toplumun büyük kesiminden «çıt» çıkmamış, her türlü töhmet altına soku-lan siyasi de sandalyesinden bir santim uzaklaşmamıştır.

Yönetenler böyle bir rahat-lığa nasıl ermektedirler?

Hiç kuşkusuz toplum katla-rının ilgisizliği ve duyarsızlı-ğından ileri gelmektedir.

Sendikaları çağ dışı bir dü-şünceyle «politika»dan uzak tutmak isteyenler tarihsel so-rumluluklarını bir gün tepele rinde duyacaklardır. İşçi sınıfı nın politik eylem dışında br-raktırılması, halkın belli bir dinamizme kavuşmasını engel lemekte, kendisine en keskin kalem ve sözlerle hiçbir şey e-sirgenmeden saldırılan siyasi-ler de sandalyelerinde yüz-süz bir adamın bütün iğrençliği içinde göbek bağlamaktadırlar.

(Devamı 4. ncü Sayfada)

Vatandaş Hukuk müşavirimize derdini anlatıyor.

Tatlı sert

ABDULLAH SERT

Çağın İçinde Bulunmak Çağın Gerisinde Yaşamak...

Bir dostumla oturmuş, türlü konulara girerek, biraz da ol-sa «boşalma» sağlayacak nitelikte konuşmaya dalmıştık. Bir den bizi tartışmaya iten sorusunu atıverdi:

«Bilebildiğim kadar hukukta bir kural var. Bu kurala gö-re kanunu bilmemek özür (mazeret) sayılmaz. Türkiye gibi rinde altmışından fazlası olma-yama bilmeden vaksun bi-
liyorum diyenlerin de belli bir bilinçlenme içinde olmadığı; her gün birbirini ardına kanun, tüzük ve yönetmeliklerin çıktığı bir ülkede nasıl oluyor da böyle bir kural geçerli sayılabiliyor?»

Sonra yüzüme baktı, işin içinden zor çıkacağımı bir soruyu yönelttiğini düşünerek bir anlamda zevklenmiş, gülümsüyordu.

Soru ne yavandı, ne de basitti. Memleket sorunları üzerin-de kafa yormak zorunda olan iktisatçıyı, hukukçuyu, sosyal bilimciyi, politikacı ve tüm aydınları ilgilendirecek nitelikteydi. Bir başka açıdan alınacak olursa, doğur udan olmamakla birlikte, bu sorunun da gidebileceği konular genel planda her gün tartışılmaktaydı ülkemizde.

HUKUKUN BAŞLAMASI VE GELİŞİMİ

Hukuk tarihçileri belgelemişlerdir: İnsanlar bir arada ya-samaya başladıklarından beri hukuk vardı. Yani insanlar ara-sında, birbirleriyle, içinde bulundukları toplumla ilişkiler dü-zenleyen kurallar ortaya çıkmış, tarih süresi içinde gelişip baş-kalaşmıştır. En basit topluluk olan klândan bugüne değin hukuk kuralları şu'ya da bu görünüm altında (örf ve âdet, yazılı metinler, teamüller) varolmuşlardır. Asıl çelişki hukuku yapma yetkisini elinde bulunduranlarla, hukuka uymak zo-runda olanlar arasında tarihsel gelişimde kendini göstermiş tir. Hukukun da temelinde yatan ekonomik ilişkilerdir. Röne-sans ve reform, 1789 fransız devrimi, sanayii devrimi ekonomik ilişkiler daha da belirgin duruma dönüştürmüş, bu dönüşüm hukuk kuralları üzerinde tartışmalar yaratmıştır. Bir toplum-da ekonomik sistem neyse, hukuk kuralları da buna göre orta-ya çıkar ve uygulanır. Örneğin kapitalist toplumdaki hukuk

(Devamı 3. ncü Sayfada)

Rıza Güven'in Çalışma Bakanına Telgrafı:

Sendika ağalığı sevda- sından vazgeçiniz

Çalışma Bakanı Seyfi Öztürk'ün SENATO'da yaptığı Sendika ağalığı ve 274-275 sa yılı yasaların değiştirilmesini sağlayacak tasarılarla ilgili konuşmayı sendikamız sert bir şekilde karşılamış ve Genel Başkan Rıza Güven çalışma Bakanı'na aşağıdaki telgrafı çekmiştir:

Sayın Seyfi Öztürk
Çalışma Bakanı
ANKARA

Senato'da sendika ağalığı ile ilgili yaptığımız konuşmayı, sendika ağalığını tescil etmek telaşı olarak değerlendirmekteyiz. Faşist bir sendikal eylem, sendika ağalığının sendikal tüccarlıkla birleştirilme çabası, yüce ulusumuza ancak 27 mayıslar kazandırabilir.

Geçmiş günlerin gençlik eylemlerine bu kez genç ve bilinçli Türk

Jawada grev

(Baştarafı 1. nci Sayfada)

mişlardır. İşverenin işçi haklarını vermemek üzere direniş geçen Jawa işçilerini civar e

işçi sınıfının da eklenerek ortak direniş yapacaklarını daha şimdiden hatırlatmayı tarihsel görev kabul etmekteyiz. Çevrenize kolları dolayan sendika ağalarının et kisiyle giriştiğiniz çağdışı çabalar sizleri çok müşkül durumda bırakabilir. **Uyarıyoruz.**

Buna Türk İşçisi Diyebilir misiniz?

Erzurum'da yapılan Türk-İş Genel Kurulunda ŞEKER-İŞ sendikası delegesi hevzesi herzesi:

«Amerikan doları üzerinde Allah'ın adı var. Ben Amerika'ya gittim. Her genç kadının göğsün de haç vardı. Okullarda öğretmenlerin çoğu kilise eğitimi görmüşler. Bu kadar dindar ve imanlı bir milletle işbirliği yapmayıp da ki minle papatamız? Televizyonda Ay'a yollanan APOLLO-11'in dönüşünü görmek bahtiyarlığımıza ulaştım. Onları karşılayan gemi kumandanının elinde İncil vardı.

Başbakan Demirel, Demirsoy'u neden ziyaret etti ?

Geçenlerde Başbakan Süleyman Bey, Türk-İş Başkanı Seyfi Demirsoy'u ziyaret etmiştir. Ziyaret sırasında Demirsoy, Süleyman Demirel'e «Bizi en iyi anlayan politikacı sizsiniz» demiştir. Demirsoy'un bu yersiz iltifatı işçi çevrelerinde hayretle karşılanmıştır. Bayram değil, seyran değil eniştem beni niye öptü? anlamındaki bu iltifatın nedeni gerçekten anlaşılammıştır. Ve Demirel-Demirsoy arasındaki görüşmenin esası herhalde kolay kolay öğrenilemeyecek, ancak Türk-İş'in iktidara olan yakınlığı şeklinde yorumlanacaktır.

Eski bir temsilcimizi kaybettik

Altınelli Dokuma Fabrikası işyeri sendikamız temsilcisi Seyit Yurtsever vefat etmiştir. Arkadaşları arasında çok sevilen ve temsilcilik görevini başarıyla

Tatlı Sert

(Baştarafı 1. nci Sayfada)

kuralları kapitalist sistemi belirleyen, bu sistemde hâkim olan sınıfın çıkarlarına uygun biçimde düzenlenir. Ekonomik ilişkiler, sınıf çıkar ve çatışmaları, hukuksal çatışmayı da belirler. Bu böyle olmuştur, bugün böyledir, yarında böyle olacaktır.

ÖLÇÜ NEDİR VE NE OLACAKTIR?

Bugün dünyanın her yöresinde toplumlar özgür ve insana yaraşır bir yaşama istemektedirler. O halde toplumdaki ilişki türü düzenleyecek kuralların bu ölçüye uygun düzenlemesi gereklidir. Bu ölçüye uygun hukuk kuralları yasaklar getirmişlerse, işte bu yasakları bilmemek (özür) sayılmaz. O halde hukuktaki (kanunu bilmemek özür değildir) kuralının yanlış, ya da ters bir yönü yoktur. Asıl tartışılacak olan kanunların insana, topluma ve çağa uygun biçimde yapıp yapılmadığıdır. Topluma, insan yapısına, çağa uygun biçimde yasalar yapılmışsa, bu yasaların getirdiği hükümleri bilmemek, hiçkuşkusuz, özür sayılmaz.

ÇAĞA UYGUNLUK

Yirminci yüzyıl, insanlığın vardığı büyük bir aşamadır. İnsanlık bu yüzyılda hayalgücünün bile erişemediği korkunç eylemler yaratmıştır. Sanayi başdöndürücü bir hızla gelişmiş, feza adım adım çiğnenmiş bilim ve fen sınır tanımaz hale girmiştir. Ne varki insanlığın uygarlıktaki bu gelişiminin yanında akla hayale gelmeyecek vahşet de kendisini göstermiştir. Bugün bilyalı bombalarla çocuklar ve kadınlar öldürülmekte, dünyanın büyük bir kesimi açlık içinde yaşamaktadır. Ama çağımız büyük bir patlama dönemine varmıştır. İnsanlık, başına milyonlarca bilyalı bombalar yağdırılırsa insana yaraşır özgür ve tok bir düzen yaratmanın kararlılığı içindedir. O halde artık kendini gösteren çağımızın gerçeği, insana insan olarak saygı duyma ve onu insanca yaşatmaktır. İşte hukuk kurallarının özünü çağın bu gerçeği doldurmalıdır.

VE ANAYASAMIZ

Anayasamız çağın yukarıda belirttiğimiz gerçeğine uygun kurallar getirmiştir. Öz olarak Anayasamızın «Başlangıç» kısmı yukarıdan beri söylediğimiz şeyleri doğrulamaktadır. Çağın gerçeğine uygun olarak.

«Bütün fertlerini, kaderde, kıvançta ve tasada ortak, bölünmez bir bütün halinde toplamak... İnsan hak ve hürriyetlerini, milli dayanışmayı, sosyal adaleti, ferdin ve toplumun huzur ve refahını gerçekleştirmeyi ve teminat altına almayı mümkün kılmak» için Anayasa kabul ve ilân olunmuştur.

ÇAĞIN GERİSİNDE YAŞAMAK

Hiçkuşkusuz, çağın gerçeğine uygun bir Anayasamız bulunmuş halde toplumumuz çağın gerisinde yaşamaktadır. Çağın gerisindeki yasalar toplumu ve bireyleri tahdit etmektedir. Dün

mekçiler de desteklemektedir. Günlük gazetelere yüzbinler dökerek reklâm yaptıran, böylece de bir taşla iki kuş vurup basına da lâf ettirmemeyi başaran patron, işçilerin en ufak haklarını bile vermemektedir. İşçilerin birlik ve beraberlik içinde yaptıkları mücadele mutlaka zafere ulaşacaktır.

İncil'i öptüler. Ve dini ayin yaptılar. Bu kadar imanlı bir milletle elbetteki işbirliği yapacağız.»

Bir sendikacı böyle konuşursa, üst tarafı lâfı güzaf'tır Adam müs lüman mı, hristiyan mı o dahi belli değil! Bunları dümene oturtun mu, nereye gideceğin hiç mi hiç belli olmaz!.. Yazıklar olsun!

yürüten Yurtsever 1.5 yıldan beri hasta bulunmaktaydı. Gösterilen bütün ihtimama rağmen Yurtsever'in kurtarılması mümkün olamamıştır. 1940 doğulu olan genç emekçinin ölümü, üzüntüyle karşılanmıştır. Sendikamız, müteveffaya rahmet, ailesi ve emekçilere başsağlığı diler.

genişindeki yasalar toplum ve kişileri tenkit etmektedir. Böyle olmazdı iki çocuğuyla barınabilmek için gecekondular yapmak zorunda olan vatandaşın iki ay hapis yatmasını sağlayacak mahkeme kararı verilir miydi? Böyle olmazdı mutlu bir azınlık için vurgun olanağı yaratılır, milyonlarca insan bir lokma, bir hırka için çağ dışı bir mücadeleye itilir miydi? O halde hukuktaki (kanunu bilmemek özür sayılmaz) kuralını değil, çağ dışı yasaları ve yönetimi değiştirmek gerekli.

Bunları hiç kuşkusuz sen de biliyorsun sevgili dostum. İkimizin de içi buruk, konuşuyor ve yazıyoruz çaresiz. Sevgiyle.

KOMPÜTER'LER DÜNYASI

(Geçen sayıdan devam)

«Zaman bölüşmesi» metodu ile «gerçek zaman»da çalışacak büyük kompüterlerin piyasaya çıkması ve uzak mesafelerden bunlara bağlanacak telefon ya da teleskriptör gibi özel aletlerin kullanılması, geleceği mize şekil veren ihtilalci bir gelişme olacaktır.

Kompüter kullancısının ne yazmaya, ne basmaya, ne de daktilo makinesine ihtiyacı olacaktır. Kompüter'e doğrudan doğruya sözle hitap edecektir. O da kendisine, bir çalışma konuşması temposuyla sözle cevap verecektir.

Kompüter'le onu kullanan kişi arasındaki bu diyalog, ister yazılı mesajların hemen alıp verilmesi şeklinde, ister tamamen sözlü bir konuşma olabilir. Kompüter, soruları telefonda gibi cevaplandırır. Böyle bir sistem şimdiden Amerika'da Borsa'da kullanılmaktadır. Şu ya da bu tahvilin o andaki değeri kompüter'e telefonla sorulmakta, o da buna öteki uçtan cevap vermekte-

dir.

Yukarıda belirttiğimiz karakteristiklerin önemli bir yanı da şudur. Kompüter'in hafızasında kayıtlı olan bütün bilgiler aynı anda kullanıcının emrinde bulunmaktadır. Bu hafızanın genişliğini daha önce anlatmıştık. Dünyanın bütün kitaplıklarında bulunan basılı yazıların önemli bir kısmını içine alacak kadar, bilgi edinme usullerinde ve dolayısıyla tekniklerin getireceği gelişmeleri şimdiden hesaplamak epey güçtür. Ama, bu icadın endüstriyel bir toplumda çok önemli değişikliklere yol açacağını kesin olarak söyleyebiliriz.

Amerika Federal Hükümeti, bu yeni bilgi alıp verme metodlarından en iyi şekilde yararlanmak için şimdiden büyük firmalarla el ele vererek bir takım programlara bağlanmıştır.

Bu konudaki ilk rapor, Başkan'a verilmiş bulunuyor. Bu rapor, dünyadaki bütün bilimsel dökümanların Amerika'da

kompüter'lere kayıtlı bir kopyası bulunmasını ve hükümetin bunu sağlamak için gerekli tedbirleri almasını tavsiye etmektedir. Rapor aynı zamanda hükümeten, fabrika ve üniversitelerin bilimsel ve teknolojik haberlerden yararlanmaları için birleşik bir organizasyon kurmasını da dilemektedir.

Son üç yıl içinde. Devlet Başkanlığından ayrı olarak, Amerika hükümeti dairelerinden birçoğu bilgi depolamak ve hazırlık çalışmalarına yardımcı olmak amacıyla kompüter'lerden geniş ölçüde yararlanmaya başlamıştır. Bunlar, Atom Enrejisi Komisyonu, Uzay Araştırmaları Kurumu (NASA), Milli Tıp Kitaplığı, Milli Savunma Bakanlığı, Ticaret Bakanlığı, gibi dairelerdir. Hepsinde «gerçek zaman»la çalışan ve Amerika'nın her köşesine yayılmış kişisel konsollara bağlı olan dev kompüterlerden vardır.

Aslına bakılırsa basılı raporlar yoluyla haber alma şekli, ne kadar hızlı olursa olsun, birçok meslek dallarında git-

tikçe çoğalan bilgi edinme ihtiyacını birkaç yıldan beri karşılayamaz olmuştur. Artık belli başlı döküm antasyon ve bilgi alıp verme işini kompüter'ler görecektir, günlük sorunlarda bile Amerikalılar, 1980'e kadar bir sürü elektronik haberleşme şebekesi kurmak niyetindedirler. Bunlar büyük kompüter'leri kişisel Merkezlerle bağlayarak bugün gaz elektrik, su nasılsa o çeşit bir amme hizmeti görecektir. Tarifeleri de bu hizmetlerinkinden daha yüksek olmayacaktır.

Bu yeni metodların eğitime uygulanışı henüz tam olarak hazır değildir. Ama önümüzde ki on iki yıl içinde en göz alıcı gelişmeyi bu alanda göreceğiz. Başlangıçta ilk güçlük parayından çıkıyor. Gerek okullar, gerek üniversiteler öteden beri parasızdır. Kompüter'lerin eğitime uygulanması için gerekli programları gerçekleştirecek imkanları yoktur. Ama, 1980'e kadar ortaya bu güçlükleri yenebilecek iki faktör çıkacaktır. Biri Fedreal Hükümetin geniş ölçüdeki yardımı, öbürü de kompüter programlaması yatlarının süratle ucuzlaması.

Belki daha 1980 yılına var-

madan, Amerikan okul ve üniversiteleri, çeşitli bilgi dallarında konsollarla dev kompüter'lere bağlanmış olacaktır. O zaman her sınıfın, belki de her öğrencinin eğitim programı doğrudan doğruya kompüter eliyle hazırlanıp uygulanacaktır. Daha doğrusu, düşünülen plan bunu öngörmektedir.

Temel ihtiyaç, modern tekniğe alışmak, kısacası eğitim ihtiyacıdır. Klasik anlamdaki eğitim, gözönünde tutmamız gereken gelişme temposuna göre yetersiz kalma yolundadır. Bundan sonra durmadan yeni metodlar uygulayabilmek ve organize edilmiş eğitim programlarına dayanarak kişilerin bir öğrenim dalında bir başkasına atlayabilmelerine imkân hazırlamak gerekecektir. Özellikle

Adlarına «programcı» dediğimiz on binlerce kompüter uzmanına ihtiyaç olacaktır. Arkadaş kompüter'ler programcılık görevin kendi üzerlerine alacak, teknolojilerini kendileri öğreteceklerdir. Siyasi sorumluluğu üzerlerinde taşıyan kişilerin, bu döneme varmadan, yani 1980'den önce, bundan doğacak sonuçları karşılayabilmeleri şarttır.

İŞ EĞİTİMİ

Sabahattin Eyüboğlu

Babam 1918'lerde Aziziye (bugünkü pınarbaşı) Kaymakamı, ben de ilk okul öğrencisi iken bir camcını yanına çirak olarak koymuştu beni. Okuldan sonra ve tatillerde çalışırdım orda. Ustanın sevimli yüzü ve kesilen cam cızırtıları aklımdan çıkmaz. Bir akşam elması ustadan habersiz eve getirip başımı derde sokacak kadar merak sarmıştım bu işe. Çok sonradan babamın Mülkiye'de Ruso'yu seven bir hocasının etkisi altında kaldığını öğrenmiştim. Havza ilkokulunda öğretmenimizle okul bahçesinin duvarını örmüştük günlerce ve sevine sevine. Kütahya ilkokulunda temizlik işlerini biz yapar, sobaları biz yakardık. Savaş günlerinde hastanede türlü işlere koşulmuştu. En tatlısı yaralı askerlere mektup yazmak, çarşıdan istediklerini alıp getirmekti. Bir dereeden okula çakıl taşıdığımızı da hatırlıyorum. Trabzon'da okulca cephanl taşımağa girdedik. Futbolalanının düzleme işini biz yapmıştık. Lisede yatılı öğrenciler yemekhane işerinde çalışır, çarşıya, pazara, fırına giderlerdi. Meraklı bir müdür bir hayli ağaç diktirmiş veaşı yapmasını öğretmişti bize. Bütün bu işler derslerden daha çok hoşumuza giderdi Bizden iş isteyen öğretmenlerimiz ezber isteyenlerden daha çok severdik. Ve gittikçe azalmıştı iş isteyenler Bizi sınıflarda dizim dizim putlara çiviren uyutan, canımızdan bezdiren, okuldan kaçirtan nice nice derslerin okullar boyunca en güzel, en coşkun yaşlarımızda bizi yapmak kurmak, üretmek. işe yaramaktan alıkoyan en güzel anı bitiş kampanyası ile gelen o bitmez tükenmez derslerin neye yaradığını hâlâ anlamış değilim, kırk yıllık öğretmen olduğum, Talim-Terbiye üyeliği de yapmış olduğum halde. Birçok derslerin sınavını üç beş arkadaş kendi düzenlediğimiz bir haftalık yoğun bir çalışma ile, daha doğrusu ezberlemeyle hazırlamışızdır. Ezber bilmenin bilmek olmadığını hayat diplomalarımızla alay ederek öğretti bize sonradan. Adı tembele çıkmış öyle öğrenciler tanışımızdırki sevdikleri bir iş gereği ya da bir sorumluluk duygusuyla sınıf birincilerinin kazanamadıkları sınavları kazanmışlardır.

Köy Enstitülerinin, köylü emekçi halkımızı uyandıracığından endişeye kapılan ağa- eşraf takımı, bezirgan politikacıları vasıtasıyla bu kurtuluş yuvalarını dinamitlediler. O günden sonra parası olanların çocuklarına burjuva eğitimi, parası olmayan ve bu yüzden okuyamayan köy co-

BİZ BİZE

Bizim Çombeler

İSMAİL ÇÖL

Zaman zaman iliklerimize değin sokulan, bizden irak yaratıklar var. Bunlar, insanın beynini kurt gibi yerler. Ama yine de onlardan kendimizi kurtaramayız. Onlar, timsah dişleri arasında sıkışan et kırıntılarını gagalarıyla ayıklayan kuşlar kadar yararlı olduklarından habersizdirler.

İçtiğiniz suda, yediğiniz yemekte, içinize çektiğiniz havada onlarla kaynaşırsınız. En yüce değerlerin yaratıcısı tüm sorunların çözücüsü gibi bir görüntüleri vardır. Onlara danışmadan Vietnam savaşını dahi durduramazsınız. «Ben demedim mi» diye söze başlar ah-lâk, erdem, cesaret ve benzəri sözcükleri ardı ardına dizerek nefeslerini tüketirler.

Vücutlarının belirli ve fazlaca sözü edilen noktasını kurtarıırken, beyin homoseksüelliğine dönüştüklerini anlamazlar. Satıla, satıla, yaşarlar; satılıklara öfkele-nirler. Dış dinamikten etkilenmeleri olanaksızdır. Onların mutluluk diye adlandırdıkları olaylar toplumu gizli-gizli; için için eriten kemiren olaylardır. Egoizmin anıtları olduğu halde, sosyal yapının ve kaçınılmaz eşitliğin çığırkanlığını ederler. Örgütsel yapıların için de oldukları an, bir totem kafasıyla, bir kabile reisi görüntüsüyle, cervantes'e sermaye olurlar. Hadi elinizde ise onlardan uzaklaşın bakalım. Ya da, karşılarna gecip onun hakkındaki düşüncelerinizi haykırın! Ala-cağınız karşılık, sekiz yaşındaki bir hırçın çocuğunkinden farklı olamaz: Sensin, hepsi sensin! diye çıkışacaktır.

«Vatan, millet topluluk hak, görev devrim, erdem, mutluluk kavramları, onların dilinde dolaştığında kaçmak gelir insanın içinden. Ama ÇOMBE'siz bir toplum varmı ki?..

Yeşil renk, biraz da kırmızıya çalan bir renktir! deyiniz. Eğer bu yargı, onun salyalı edebiyatına en küçük bir katkıda, yardımda abulunacaksa, kuşkusuz bu yargıyı benimser. Yeryüzünde, doğada siyahtan öte bir renk yoktur. siyah-ı değişik renkte gören gözler vardır! dendir yine onu renkinde çıkarır.

Sözü Köy Enstitülerine getireceğimi anlamışsınızdır. 1941'lerde Tonguç'u tanımak, yolunu benimseyip yakın iş arkadaşı olmak mutluluğuna erdiğim zaman iş eğitiminin üretici okulun Türkiye için biçilmiş kafa-

Fabrikada alınteri döken emekçiler

tan olduğuna hemen inanmış ve Köy Enstitülerinin hizmetine gönüllü girivermişim. Bakanlık'ta ve Hasan oğlan Köy Enstitüsünde Tonguç'un eğitim sorunumuza bulduğu çözüm yolu üstünde çalışırken ömrümün en ışıklı saatlerini yaşamışım. Köyü canlandırmak amacıyla bulunduğu bu çözüm yolu hayattan koparılmış okulu yeniden hayata bağlıyor. gençlik için uzun bir çile, Devlet için ağır bir yük olmaktan kurtarıyordu onu. Üreterek öğrenmek varken daha alımlı ve daha verimli iken. üretmeden tüketen, unutulacak bilgiler ezberleten okulda direktmenin anlamı ne idi Devrimci Türkiye için? Taştan ekmeğini çıkarabilmek başlıbaşına bir eğitim değil miydi kendi yağıyla kavrulmak zorunda olan fakir halkımızın? Okur yazar ayrıcalığı ve maaştan gayri ne kazandırıyor insan bunca diploma maların çoğu? Sanat okullarımızı bile kendi kendilerini besleme yoluna gitmemeleri hangi gerekçeye dayanıyordu?

Köy Enstitüsü öğrencilerinin işçi kılığını yadırgayanlar okulun sadece efendi yetiştirmesine alışmış başka türlü bir okulu düşünmüşlerdi. İşçilikle efendilik taban tabana karşıt niteliklerdi onlar için. Bu yadırgamayı sömüren bir Eğitim Bakanı bir enstitü binasının uçaktan bakılınca orak-çekiç gibi görüldüğünü ileri sürecektik kadar ilerigitti. Okul halka işin, işçiliğin o kadar üstünde bir kurum olarak tanıtılmıştı ki iş kılığı bir umacıya çeviriyordu öğrenciyi. Gizli bir maksat almadan nasıl efendi üstünlüğünden işçi düşünlüğüne inerdi öğrenci! Oysa öğrencinin işçi olması besle-

yazan okuyanın köy çocuklarına yukarıdaki fotoğraf ta görüldüğü gibi kırık bir kova ile hırpanî bir kılık verdiler!.

me olmaktan çıkıp besleyici katına yükselmesi, soylular soylusu demektir. Mustafa Kemal Türk köylüsünü üretici işçi olduğu için yurdun efendisi sayıyordu.

Öğrencinin okul yönetimine karışması, iş eğitiminin doğal sonucu olarak kendiliğinden gerçekleşivermişti. Duvarlarını kendi kurdukları okulda söz hakkını emeklerinin hakkı olarak elde etmişlerdi. Yeşerttikleri bozkır da diploma'nın en güzeliydi Üniversitemiz rütbelere, cüppelere bürünecek yerde emekçi kılığına girseler daha az mı üniversite olurlardı? Daha az mı bunaltırlardı gençliği? Kapattığımız yüksek köy enstitüsünde üniversitemizin ergeç gidecekleri üretici eğitim yolu bulunmuş, uygulanmaya başlanmıştı. Öğrenci sayısı ile birlikte alabildiğine artan eğitim sorunlarımızın besleme okullarla çözülemeyeceği ortadadır. En zengin memleketler üretici eğitimi yönelirken bizim tüketici, hatta kimi yerde bunaltıcı okullarda direktişimiz gülünç olmaya başlıyor. Kaldı ki, benim için ekonomik zorunluluktan daha da önemli olarak iş eğitimi genç kuşakları ruh bunalımlarından, sorumsuz taşkınlıklardan kurtarıp olumlu yola sokmanın da tek yoludur. Tanrıların çokan bize bırakıp gittikleri bir dünya da yaşıyoruz. Din ahlâkının yerine iş ahlâkından başka ne koyabiliriz? Bundan böyle kimse kimsenin kulu olmayı kabul etmeyeceğine göre herkes emeğiyle yaşamasını erkenden öğrenmekle mutlu olabilir ancak. Tefrik Fikretten bu yana devrimci aydınlarımızın çocukları ne olmuş bir bakın! Kendi emekleriyle okumak kimbilir neler kazandıracaktı hepsine. Çoğunun mutsuzluğu babaları gibi hayatlarını emekleriyle kazanmamış olmaktan gelmektedir. Bağımsız ve mutlu bir Türkiye isteyenler kendi çocukları ile birlikte bütün Türk çocuklarının erkenden en az yedi yaşında üretici, yediğini hakettirici bir eğitim görmesini istemelidirler. İnsanın insanı sömürmeyeceği daha haklı bir düzeni ancak böyle yetişecek gençler kurabilir Türkiye'de ve dünyada.

deyin, yine onu yanınıza almışsınız.

Onlar, yolda buldukları çakıtaşlarını çevresindekilerle bölüşürler, sonra da bunun erdemli olmakla yakın ilintisinden sözedirler. Gerçekten, değer taşıyan bir nesne bulsalar, bunun dağıtılması insanların mutlu olduklarını zedeler! derler.

(Devamı 4. ncü Sayfada)

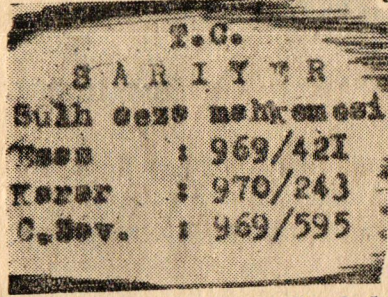
Amerikan iş- yerlerinde 400 işçinin işine son verildi

Çiğli Hava alanının devri işlemi sırasında işveren sözleşmedeki «İlk giren son çıkar» prensibini hiçe sayarak 400 emekçinin işine son vermiştir. Nato-İş Sendikasının yaptığı açıklamaya göre, «İşveren tam bir sorumsuzluk içinde ve yasalara aykırı tutumuyla faaliyet göstermektedir. Buna karşı hiç kimse eylem geçmemektedir. İşinden çıkarılan işçiler perişan ve mağdur halde bulunmaktadırlar.»

İşte güvendikleri Amerika, bir gün insanı orta yerde bırakır. Elin gâvuruna güvenerek iş tutanların sonu budur işte!

Faşist Kanunlar Kalkmalıdır

Karanfilli Genel Kuruldan Sonra

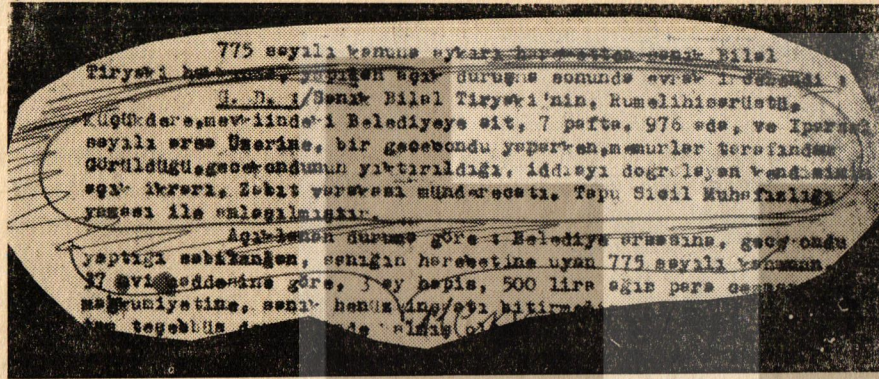
(Baştarafı 1. nci Sayfada)

İşte buyrun dramı seyreyleyin:

Resmini gördüğünüz nüfus cüzdanında T.C yazan vatandaş sendikamıza bağlı bir işyerinde işçi olarak çalışmaktadır. Evlidir, iki çocuğu vardır. Asgari ücretle çalışır, didinir. Bir göz gece kondunun ateş pahası olduğu bu memlekette en son çareyi bir gecekondu mahallesinde bir açık gözün kendisine dışından tırnağın dan arttırdığı, borç harç temin ettiği 1000 lira karşılığın da sattığı toprak parçasına bir gecekondu kurmakta bulur. Ama hemen arkasından zahita kuvvetleri yakalar. Mahkemeye verilir ve mahkeme gecekondu kanununa göre iki ay hapsine karar verir, cezayı tecil de etmez.

Anayasa Mahkemesi

Olayda ilk görünüşte garip senecek birşey görülemez belki Şehri her önüne gelenin gecekonduyla doldurması hiç kuşkusuz savunulamaz. Ne var ki barınma zorunda olan vatandaşın yaptığı gecekonduyu yıkmak yetmiyor, bir de iki ay hapse tutuluyor. Bu durumda

da İstanbulda 90 bin gecekondu varken, 1969 da 120 bine çıkmıştır. Ankara nüfusunun %59.2 si, gecekondualarda yaşamaktadır. Adanada mevcut 70 bin konutun 43 bini, yani %63 i gecekondu ve bu gecekonduarda 240 bin irsan yaşamaktadır. Ülkemizdeki gecekondu sayısı 450 bini aşmaktadır

Ayrıca, bu şehirlerimizde yaşayan ailelerden büyük bir kısmı kirada oturmaktadır. Örneğin, Ankrada yaşayan 123 bin 500 aileden, 64 bin 500'ü, yani %52.2 si; İzmirde yaşayan 80 bin 663 aileden 32 bin 808 i, yani %40.6 sı kirada oturmaktadır. Gene Ankaradaki meskenlerden %36.3 ünün hamamı yoktur. Ankaradakilerin %26 sında, İzmirdekilerin %24 ünd esu akmamaktadır. Ankaarda II bin, İzmirde 9 bin aile tek odalı evlerde oturmaktadır.

Görüldüğü gibi, mevcut mesken şartları çok kötüdür. Ayrıca, bütün bunlara karşılık, şehirlerde oturan ailelerin üçte birinden fazlası kiradadır ve bu aileler gelirlerinin ortalama olarak %35 ile %40 ını kira olarak ödemektedirler. Gelişmiş ülkelerde konut kiralaları hiçbir zaman kiracıların gelirlerinin en çok yüzde onunu geçmemektedir.

det konut inşa edilmiştir. Görüldüğü gibi, sadece 1963 yılındaki konut açığı 60 bin adettir. İkinci beş yıllık Planda da 1968 yılı konut açığının 141 bin 400 adet olduğu belirtilerek, İkinci Beş yıllık plan döneminin sonuna konut açığının 900 bine ulaşacağı açıklanmıştır.

Bütün bu acı gerçeklere karşılık, hükümetin konut açığını kapatmak ve Anayasa emrini yerine getirmek amacıyla yaptıkları ise, gerçekten hafiftir. Örneğin, İmar ve İskan Bakanlığı 1968 yılı için de 50-55 m2 büyüklükteki sosyal konutlardan 500 adet Ankaraya, 500 adet İsatnbul'a, 200 adet İzmir ve 100 adette Bursaya olmak üzere toplam olarak sadece 1300 konut yapmayı planlamıştır. Oysa, konut açığı dikkate alınırsa bu rakam, ihtiyacın %1 i bile değildir.

Bir de özel kesimi dikkate alarak konut yatırımlarına göz atmak, konuyu derinliğine ve genişliğine aydınlatmaya, sosyal yaranın ne denli facia niteliğine bulduğuna tesbite çalışalım.

Gerek özel sektör ve gerekse devlet yatırımlarının %25'i konut inşaatlarına gitmektedir. Bu miktar da milyarlarca liradır. Örneğin, konut yatırımlarına, o yılki rayiç fiyatlar'a 1966 yılında 2,5 ml

(Baştarafı 1. nci Sayfada)

mayı öngören hükümleri maskeleyerek için genel grev isteniyordu.

Bunun farkına varan hükümet de Türk-İş'in hazırlayarak C.H.P. lilere verdiği tasarının benzerini fvedilikle görüşülmesi isteği ile yasama organlarına getirmişti. Ne var ki, Hükümet tasarısında genel greve yer verilmemişti.

Hoş, Türk-İş de genel grevi diğer art maksatlarını kamufle etmek için ortaya atmıştı ya.

Nitekim Erzurum'da yaptığı konuşmasında, Sayın Çalışma Bakanını Kuskusuz buna karşı çıktı. Beklenen tepki olmadıktan başka, benimseniler tarafından genel grev isteğinin karara bağlanması konusunda verilen önergeler Türk-İş başkanı tarafından engelleniyordu.

Türk-İş genel kurulu toplantısından Türkiye radyoları hergün haberler yayınlıyordu. Bunlardan en ilginç sayın Çalışma Bakanının genel greve karşı olduğu konusunda yaptığı konuşmaya karşı delegelerin gösterdiği tepkiyi ziyafletmak için başkanın ağırlığını ortaya koyarak delegeleri etkilemesi olmuştu. Başkana göre Bakan'ın konuşması yanlış anlaşılıyordu. Cuma günü tekrar konuşacak ve endişeleri silecekti. Beklenen gün gelmişti, Bakan tekrar kürsüye gelmişti, amma konuşmaları bir öncekinden farklı olmadı. Genel grev verilmeyecekti.

Bu anayasal hak verilmesin. Fakat seçimle gelip ölümle gitmeyi isteyen sendika ağalarının düzeni bozulmasın. Çıkaracak yasalar Anayasa'ya, demokratik ilkelere ve sendika özgürlüğüne aykırı faşist bir düzeni getirirse bile, istenen bu idi. Rafa kaldırılan Anava

rin özgürlüğünü yoketmek pahasına da olsa bunun için istendiği, iktidarın da bunun için böylesine bir tasarımı yasama organlarına getirdiği daha iyi anlaşılıyordu.

Karanfilli genel kurul toplantısından sonra 274 sayılı sendikalar yasasının bazı maddelerini değiştiren basılmış geçici komisyon raporu elimize geçti.

Komisyon raporu Türk-İş ve İşverenler Sendikası Konfederasyonunu aynı paralelde birleştiriyordu.

Bu tasarı kanunlaşırsa Türk-İş kendisine üye olmayan Sendikaları da denetleme hakkına sahip bulunmaktan başka sendika paralarının %30 unu hangi endüstriyel ve ekonomik teşekküllere yatıracağını tesbit edecekti. Böylece ağılık daha da güçlenecekti.

Varsın demire ve lokanta tarifelerine %40 zam gelsin, yeni vergilerle Türkiye, emekçi sınıftın yaşayamayacağı bir ülke olsun, bu yüzden büyük patlamalar olsun, fabrikalar işgal edilsin, bunlar hiç önemli değildir.. İktidarın başı Türk-İş'i ziyaret etmiş, yöneticilerin örnek sendikacılar olduğunu söylemiş ya.. Asıl önemli olan bu (!)..

Rıza Güven

Eca'da işgal

(Baştarafı 1. nci Sayfada)

bu eylem, 274-275 sayılı yasaları değiştirmek telâşına düşenlere de ibret olmalıdır. Bu direniş eyleminin altında elbette ki, emekçilerin faşizme karşı aldıkları cephe de sözkonusudur. Üst'te yapılan anlaşmalar tabanda deime sert bir

ay hapse tıkmazsınız diyoruz. Çünkü bu memlekette yasalar dan önce gelen ve kesin şekilde uygulanması gereken bir anayasa vardır... Üyemiz olan bu vatandaşın başına gelende toplumun büyük bir derdi yattığından, bozuk düzen tüm çiplaklığıyla gözükütüğünden sen dikamız duruma el atmış ve hukuk müşavirimzi Av. Abdullah SERT kararı Anayasa'ya aykırı bulunduğundan temyiz etmiştir. Temyiz dilekçesinin aşağıya aldığımız bölümü bozuk düzeni kesin biçimde tanımlamaktadır:

ANAYASAYA AYKIRILIK İDDİAMIZ

«Kaldı ki, kararla uygulanan 775 sayılı Yasanın 37. maddesi her yönüyle Anayasaya aykırıdır. Müvekkilim evli, çocuk sahibi, işçi olarak ailesinin nafakasını temin etmek için ayda 600 lira brüt ücretle çalışan bir insandır. Türkiye'de müvekkilim gibi dar geliri ve yoksul milyonlarca insan ve aile vardır. Bu insanların ve ailelerinin insanca yaşama koşullarına kavuşturulmaları yolunda Anayasamız açık ve seçik hükümler getirerek, devlete görevler vermiştir. Bu görevlerden birisi de Anayasamızın 49. maddesinde ifadesini bulan «yoksul ve dar geliri ailelerin sağlık şartlarına uygun konut ihtiyaçlarının karşılanması'dır. Bu yolda devlet tarafından gerekli tedbirler alınmadığından, gecekondu sayısı günden güne artmaktadır. Bunu önlemenin yolu herhalde zarıretten, barınma sevki tabiisinden doğan bu eylemleri hapis cezasına bağlamak değildir. Nitekim, yaptığımız araştırma sonucu, konut sorunuyla ilgili şu adı gerçekleri tesbit etmiş bulunmaktayız. 1965 yılın-

2570 sayılı Gayrimenkul Kiraları Hakkındaki Kanunun 2 ve 3. maddelerinin Anayasa Mahkemesi tarafından iptali üzerine, şehirlerde kiralar serbest olmuş ve kiralarda korkunç bir yükselme kendini göstermiştir. Sosyal ortam, arz-talep ve memleket gerçekleri düşünülmezsizin açılan kira tesbit davalarıyla bilirkişiler hangi faktörlerle emsal kiraların yükseldiğini dikkate almadan raporlar düzenlenmekte ve mahkemeler bu raporlara göre karar vermektedirler. Devlet İstatistik Enstitüsü'nün en son bültenine göre, İstanbulda 1963 yılında 2 odalı bir evin kirasını 225 lira olarak tesbit etmiştir. Bu kira, 1969 yılında 400 liraya yükselmiştir. 7 senede aşağı yukarı yüzde yüz bir artış vardır ve bu 2 odalı ev, dar geliri bir ailenin oturabileceği evdir. Oysa ki, 1963 den bu yana, ücret istatistikleri incelenecek olursa, ücretlerdeki artış en fazla %30 olmuştur.

1963 yılında Anayasa Mahkemesi, 6570 sayılı Kanunun anılan maddelerini iptal ederken, gerekçe kısa sürede yasama organı tarafından memleket gerçeklerine uygun bir kira kanunu yapılmasını öngörmüştü. Yedi senedir, sosyal bünyeyi altüst eden kira koruğunda er ufak bir yasama tasarruru yapılmamış ve yapılacaya da ozenmemektedir.

Sorunun ne denli önemli bulunduğunu memleketimizin konut ihtiyacını ve bu yolda devletin güttüğü politikayı inceleyerek tesbit etmemiz mümkündür.

Ülkemizin konut ihtiyacı Devlet Planlama Teşkilatınca, 1962 yılı için nüfus artışından dolayı 91 bin 367 adet, mevcutlardan kullanılmaz hale geleceklerin yenilenmelerinden dolayı 10 bin 726 adet, afet ve kamulaştırmalardan dolayı 4 bin 700 adet, gecekondu yıkımından dolayı 12 bin adet olmak üzere, tamamı 118 bin 793 adet olarak hesaplanmıştır. Buna karşılık, aynı yıl içinde ancak 58 bin 793 a-

yar lira, 1967 yılında 2.8 milyar lira, 1968 yılında 3.2 milyar lira harcanmış ve 1969 yılında 4.2 milyar lira harcanacağı saptanmıştır. Böylece konut inşaatlarına çok büyük orandave miktarda para yatırılmış halde, elde ettiğimiz konut sayısı çok azdır, bu da yapılan konutların son derecede büyük ve lüks olduğunu belgelemektedir. Konut yatırımlarının % 90 ı özel sektör tarafından yapılmaktadır. Devletin konut yatırımları içinde ki payı sadece % 10 dur. Ama Devlet, özel sektörün bu konut yatırımlarını bir genel politika içinde sınırlamamaktadır. Oysa, savaş sonrası İngilterede konut inşaatları Devlet tarafından 60 m2 olarak sınırlandırılmıştır, ve İngiltere Kraliçesi bile 60 m2 den büyük konut yapma hakkına sahip olamamıştır.

Görüldüğü gibi, Türkiyemiz konut açığı çok büyüktür ve bu konuda Devletçe izlenen genel politika yetersizdir. Yoksul ve dar geliri ailelerin konut nedeniyle içinde buldukları bunalım tarif edilmez kesafettedir.

Verdiğimiz açıklamadan çıkan sonuca göre Devlet anayasamızın 49. maddesinde belirtilen görevleri imkanları içinde de olsa yerine getirmemiştir. Hal böyle iken ve toplumun temeli sayılan ailenin mesken ihtiyacı bir yaşama zaruretini bulunduğuna göre, sosyal bün yeden doğan gecekondu yapımını ceza tehdidi altına almak ve vatandaşları iztılar halindeki eylemi nedeniyle hapse tıkmak, Anayasamızın 49. maddesi, özü ve sözüyle açıkca çelişikli bulunmaktadır. Devletin her türlü gücü vardır. Gecekondu yapımı varsa, mahalli za-bitayla bu önenebilir. Bu yapıla çağına, yaşama mücadelesinin tahiti tesirinde ortaya konulan gecekondu yapma eylemini hapisle tecziye etmenin de, yukarıda manzarasının çizmeye çalıştığımız bu büyük sosyal derdimizin çözümünü sağlayamayacağı açıktır.»

sayı okuyan olmazsa çıkacaktı bu kanunlar. İlginç noktalardan biride radyonun bastıra bastıra «Türk-İş yürütme kurulu üyeleri, diğer delegelerden ayırt edilmeleri için yakalarına taktıkları kırmızı karanfilleri Erzurumda bulamadıklarından her gün uçakla Ankara'dan getiriyorlar» sözleri idi.

Bir hafta süren genel kurul çok büyük lâflarla başlamış, engellemeler yüzünden hiçbir karar alınmadan sona ermişti.

Genel grev isteğinin karara bağlanmasını engelleyen sayın Demir soy'u mükâfatlandırmak için beş yıllık Başbakan ilk kez Türk-İş'i ziyaret etmişti.

Her işkolunda tek sendika, bir tek konfederasyonun Anayasa ve demokratik ilkelere aykırı, işçile-

Bizim Çombeler

Kazmanya adlı ülke için, bir tek kitap okumamışlar, bir tek kişinin izlenimlerini dinlememişler, o ülkeye de hiç adımlarını atmamışlarsa, demekki ortada anlatılacak çok şey var! derler ve kazmanyayı anlatırlar; siz isterseniz kazmanyanın kâşifi olunuz.

Laponyalı bir delege kendi dilini hiç bilmeyen, diğer bir ülkede konferans verirken, bizim çombeler, tek hecesini daha anlamadıkları bu konferanstan çok yarılandıklarını söyleyeceklerdir.

Çombeler, günde üç beş kez, işportaya konup satıldıklarını farketmemeleri bir yana, sosyalizmin de ağır toplarından biri olduklarını söylerler.

«Başkaları, bendeki cevheri görmekten yoksundur.» diyerek, cevherlerini bir bir sayarlar...

Aslında bizimki göle yoğurt atmak gibi birşey ama, ne yaparsınız ki insan zayıf cılız bir yaratık olduğu için kötü tiryakilik örneği çombelerden kendilerini kurtaramazlar.

Çevrenize bir göz atın, kim bu adamlar demeden onları göreceksiniz. Bazı derin ve ileri görüşlü dostlarımız vardır bataklıklardaki çombelerimizi kurtarmak için onlara el uzatırlar. Sonra bir de bakarsınız ki, doğanın değişmez kuralı bir kez daha işler ve kurtarmak istenilenle kurtarıcısı kaybolup giderler.

TEKSTİL

Onbeş günlük Gazete

TEKSTİL İŞÇİLERİ

SENDİKASI ADINA

İMTİYAZ SAHİBİ :

R I Z A G Ü V E N

SORUMLU YAZI İŞLERİ

MÜDÜRÜ :

ABDULLAH SERT

Yönetim yeri: Babıâli Cad.

Sıhhiye Apt. Kat 3, D. 8.

Cağaloğlu

Telefon : 26 85 90

Dizgi: Baskı :

Yeni Hamle Matbaası

İSTANBUL